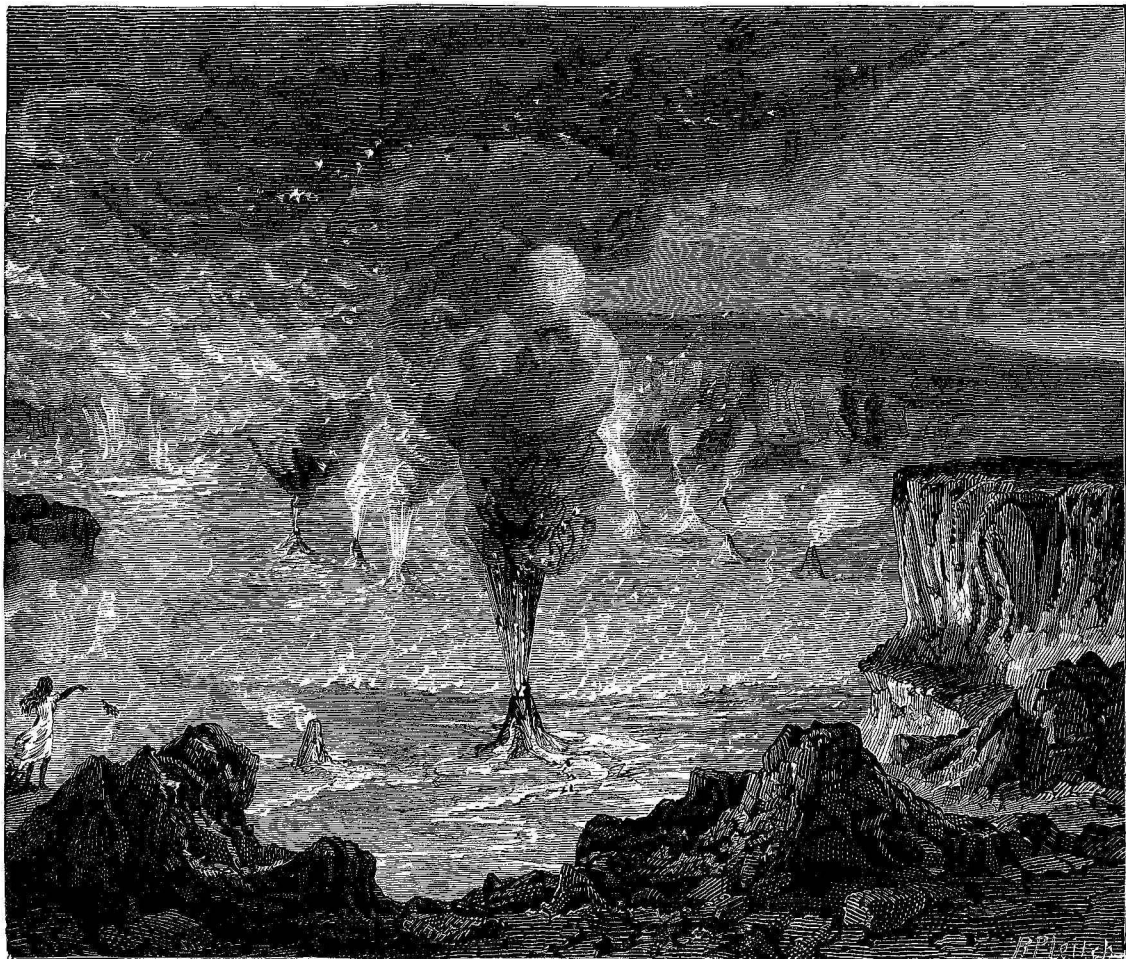

νά ακουσθῆ εἰς μακρυνὴν ἀπόστασιν. Ὁ ἐκ τοῦ στόματος ἀὴρ εἰσερχόμενος καὶ περιοριζόμενος εἰς τὸν στενὸν σωλῆνα τῆς κόγχης μεταφέρει τὸν ἦχον διὰ τοῦ ἄλλου τοῦ πλατέος ἀνοίγματος αὐτῆς εἰς μακρὰν ἀπόστασιν.

Εἶναι δὲ περίεργον ὅτι ὁ ἦχος δὲν ἀκολουθεῖ ἀπαραγλίτως εὐθείαν γραμμὴν, ἀλλὰ δύναται νὰ διαδοθῆ καὶ πρὸς τὰ πλάγια καὶ δι' ὀξείας καὶ διὰ ἀμβλείας γωνίας καὶ ἀκόμη καμπυλοειδῶς, κατὰ τὸ ἐμπόδιον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀπαντήσῃ ἐν τῇ πορείᾳ του.

Ὁ ἦχος δύναται νὰ διαδοθῆ καὶ διὰ στερεῶν σωμάτων ὡς διὰ τοίχων ἢ ἄλλων ἐμποδίων ἀρκεῖ νὰ δύνηται νὰ γίνῃ δόνησις τοῦ σώματος τοῦ ἀποτελοῦντος τὸ ἐμπόδιον καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ πέραν αὐτοῦ ἀέρος.

Τὸ ζήτημα τοῦ ἦχου καὶ τοῦ φωτός εἶναι φυσικὰ φαινόμενα περίεργα, ἡ δὲ κατασκευὴ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ ὠτός οὕτως ὥστε νὰ ἀρμόζουν εἰς αὐτὰ ἀποδεικνύει κατ'αφάνεστατα τὴν ὑπαρξίν νοός, ὅστις ἐσχεδίασεν σκοπίμως εἰς ὅλα ταῦτα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ μέγα Ἡφαίστειον Κιλαουέα.

ΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΝ ΚΙΛΑΟΥΕΑ.

Τὸ Ἡφαίστειον τοῦτο εἶναι τὸ μέγιστον εἰς τὸν κόσμον, εὐρίσκεται δὲ εἰς τὰς Σανδουϊκὰς νήσους, καὶ συνέχεται μὲ ἐν πολὺ περίεργον ἀνέκδοτον. Οἱ ἐντόπιοι ἐπίστευον ὅτι τὸ Ἡφαίστειον τοῦτο ἦτο ἡ κατοικία τῆς θεᾶς των Πηλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπρόσφερον καθημερινῶς θυσίας. Εἶχε δ' ἱερείας καὶ

προφῆτιδας, αἱ ὁποῖαι περιήρχοντο τὴν νῆσον ἀποκηρύττουσαι τὸν χριστιανισμόν, ὅστις εἶχεν εἰσαχθῆ πρό τινων ἐτῶν καὶ ἐξαπλωθῆ εἰς πολλὰ μέρη τῆς νήσου.

Μεταξὺ τῶν προσηλύτων τοῦ χριστιανισμοῦ, ἦτο καὶ ἡ νεαρὰ βασίλισσα Καπιολάνη, ἥτις ἀπεφάσισε νὰ περιέλθῃ τὴν νῆσον πεζῇ διὰ νὰ παρακινήσῃ τοὺς συμπολίτας της νὰ παραιτήσων τὴν

ειδωλολατρείαν καὶ νὰ ἐναγκαλισθοῦν τὸν χριστιανισμόν.

Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἦτο τὸ ἡφαίστειον, ἡ προφήτισσα τῆς θεᾶς Πηλῆς συνήντησεν αὐτὴν καὶ τὴν ἐξώρκιζε νὰ μὴ προχωρήσῃ εἰς τὸν κρατῆρα, διότι θὰ ὑποστῇ τὴν ὀργὴν τῆς τρομερᾶς θεᾶς.

— «Ποία εἶσαι σύ; ἠρώτησεν ἡ Καπιολάνη, ἡ ὁποία μὲ συμβουλεύεις οὕτω;»

«— Εἶμαι γυνή, εἰς τὴν ὁποίαν κατοικοῦν οἱ θεοί!» ἀπεκρίθη ἡ γυνή.

«— Λοιπόν, — εἶπεν ἡ Καπιολάνη, — ἀφοῦ οἱ θεοὶ κατοικοῦν εἰς σέ, πρέπει νὰ εἶσαι σοφὴ. Ἴδω ἐγώ, διδάξόν με περὶ τῶν θεῶν σου.»

Ἡ γυνὴ ἤρχισε τότε νὰ ἐκφέρῃ φωνὰς ἀσυναρτήτους, καὶ νὰ κάμνῃ χειρονομίας ἀλλοκότους, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐξηγήσῃ αὐτάς.

«Ἄρκει, — εἶπεν ἡ Καπιολάνη, — ἔκουσον τώρα καὶ σύ καὶ τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀνοίξασα τὸ Εὐαγγέλιον, ἀνέγνωσεν εἰς αὐτὴν τοὺς μακαρισμούς — «Μακάριοι οἱ ταπεινοί, οἱ πραεῖς, οἱ διωκόμενοι κ.τ.λ.

« Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ σώσῃ ἁμαρτωλοὺς.»

« Τώρα δὲ ἀκολουθεῖ μοι καὶ θὰ σοὶ δεῖξω ὅτι ἡ θεὰ Πηλὴ δὲν ἀξίζει τίποτε — θὰ φάγω ἀπὸ τοὺς κόκκους τῆς, καὶ θὰ ρίψω λίθους εἰς τὴν διάπυρον μάζαν τῆς, χωρὶς νὰ φοβηθῶ τὴν ὀργὴν τῆς.»

Ἡ συνοδεία ἀνῆλθε τότε τὸ ἡφαίστειον, ἡ Καπιολάνη ἔκοψεν ἀπὸ τὸν καρπὸν τῶν δενδρυλλίων, τὰ ὁποῖα ἐφύοντο εἰς τὰ πλευρά του, καὶ ὅταν ἐφθασαν εἰς τὸν κρατῆρα ἐπῆρε καὶ ἔρριψε λίθους εἰς αὐτόν, πρὸς ἐκπληξιν τῆς προφητίσσης καὶ τῶν ἄλλων ὁπαδῶν τῆς θεᾶς Πηλῆς, διότι δὲν ἔβλεπον αὐτὴν, ὡς ἐφαντάζοντο, νὰ κατακαῆ ἀπὸ τὰς φλόγας τῆς θεᾶς των!

Ἐκτοτε ἡ εἰδωλολατρεία ἤρχισε νὰ καταπίπτῃ, διὰ δὲ τῶν συμβουλῶν καὶ τοῦ ἀγίου αὐτῆς παραδείγματος συνήργησεν ἡ ἐνάρετος ἐκείνη βασιλίτσα νὰ ἐδραιωθῇ καὶ ἐξαπλωθῇ ὁ χριστιανισμὸς καθ' ὅλην τὴν νῆσον καὶ τώρα αἱ Σανδουῖ καὶ νῆσοι ὄχι μόνον συντηροῦν τὰς ἰδίας των ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἱεραποστόλους στέλλουν εἰς ἄλλας νήσους νὰ κηρύξουν τὸν χριστιανισμόν εἰς τοὺς εἰδωλόλατρὰς ὁμογενεῖς των.

ΤΗΣ ΑΔΩΠΕΚΟΣ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ.

Τὸ ἀκόλουθον περιστατικὸν διηγεῖται αὐτόπτης μάρτυς καθ' ὅλα ἀξίόπιστος.

«Ἰστάμην μίαν ἡμέραν, — λέγει ὁ κ. Κ., — εἰς

ἕνα ἀγρὸν κείμενον πλησίον ἐνὸς ρεύματος, ὅπου ἐκολυμβούσαν διάφοροι χῆνες.

«Αἶφνης παρετήρησα, ὅτι μία ἀπὸ αὐτάς ἐβυθίσθη ἐντὸς τοῦ ὕδατος μὲ ἕξαφνον πτεροῦγισμα. Ἐνῶ δ' ἐκύτταζον νὰ ἴδω ποῦ θὰ ἀναβῇ πάλιν, εἶδον ἀλώπεκα ἐξερχομένην ἀπὸ τὸ ὕδωρ καὶ τρέχουσαν πρὸς τὸ παρακείμενον δάσος, μὲ τὴν καταβυθισθεῖσαν χῆνα ἐπὶ τῆς ῥάχεώς τῆς.

«Τὸ φορτίον τῆς ἔφερεν εἰς μέρος τι ὑποκάτω βράχου, ὄχι μακρὰν τοῦ ρεύματος κειμένου, καὶ ἀφοῦ ἔσκαψε μικρὸν λάκκον εἰς τὴν γῆν μὲ τοὺς ἐμπροσθίους τῆς πόδας, ἔθεσεν αὐτὸ ἐντὸς αὐτοῦ, τὸ ἐσκέπασε μὲ ὀλίγα ξηρὰ φύλλα καὶ διευθύνθη πάλιν εἰς τὸ ρεῦμα, μὲ τὸν σκοπὸν, καθὼς φαίνεται, νὰ συλλάβῃ καὶ ἄλλην χῆνα.

«Εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ διευθύνθη πρὸς τὸ κοπάδιον τῶν χηνῶν, ἀφήσασα ἐκτὸς τοῦ ὕδατος μόνον τοὺς ῥώθωνάς τῆς — Ἀλλὰ πρὶν πλησίασῃ τὰς χῆνας, ἐκείναι, ἰδοῦσαι τὸν κίνδυνον, ὡς φαίνεται, ἐσηκώθησαν εἰς τὸ πτερόν μὲ κρωγμὸν ἀφήσασαί τὴν κυρὰ ἀλεπού εἰς τὰ κρῦα τοῦ λουτροῦ!

«Ἀστοχῆσασα τοῦ σκοποῦ τῆς, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ διευθύνθη εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος ἐκείνου, ὅπου εἶχε κρῦψει τὴν συλληφθεῖσαν χῆνα. Τοῦτο ἰδὼν ἐγώ, ἔτρεξα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐξέχωσα τὴν χῆνα, ἐσκέπασα τὸν λάκκον ὡς πρότερον καὶ λαβὼν αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρά μου ἐπῆγα καὶ ἐκρύφθην ὀπισθεν βράχου ὄχι μακρὰν τοῦ τόπου κειμένου, ἀφ' ὅπου ἤμπορούσα νὰ βλέπω τί ἐγίνετο.

«Μετ' ὀλίγων ὥραν ἡ ἀλώπηξ ἦλθεν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, συνοδευομένη ἀπὸ μίαν ἄλλην, τὴν ὁποίαν, ὡς φαίνεται, εἶχε προσκαλέσει νὰ τῆς κάμῃ τὸ γεῦμα.

«Ἄλλ' ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς τῆς, — ὅταν ἀφοῦ ἀφῆρεσε τὰ φύλλα καὶ τὸ χῶμα, εὗρεν ὅτι ἔλειπεν ἡ χῆνα!

«Ἐκύτταξεν εἰς τὴν σύντροφόν τῆς μὲ βλέμμα, τὸ ὁποῖον ἔλεγε, μὴ νομίζῃς ὅτι σὲ ἐπερίπαιξα. Ἐδῶ πραγματικῶς εἶχον κρῦψει μίαν ὠραίαν καὶ παχεῖαν χῆνα, ἀρκετὰ μεγάλην νὰ χορτάσωμεν καὶ αἱ δύο, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐξηφανίσθη! Λυποῦμαι διὰ τὸν ἑαυτόν μου, ἀλλὰ περισσότερο λυποῦμαι καὶ διὰ σέ, φίλη μου, διότι ἔχασες τὰ ἀμποδά σου ἐπὶ ματαίῳ!»

«Ἄλλ' οὔτε τὸ εἰλικρινὲς βλέμμα, οὔτε ἡ ταπεινὴ στάσις, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν, ἠδυνήθησαν νὰ κατασιγάσουν τὴν ὀργὴν τοῦ φίλου τῆς, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι τῆς ἐτείναξεν ἀρκετὰ τὴν γουὸνάν τῆς διὰ τῶν ὀδόντων τῆς, καὶ ἀνεχώρησε